

Sygn. akt *XVII AmE 83/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodnicząca – **Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska**

Protokolant – sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 27 października 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z **siedzibą w K.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 27 grudnia 2018 r. znak: D.. (...)(...)

1) oddala odwołanie;

2) zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt *XVII AmE 83/19*

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 grudnia 2018 r. (znak: D.. (...)(...)) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, działając w oparciu o przepisy art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej: PE) w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (dalej: rozporządzenie) oraz na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł, że ww. odbiorca w dniach 10-11 sierpnia 2015 r., w odniesieniu obiektu zlokalizowanego w K. przy ul. (...) (obiekt jest zasilany z dwóch przyłączy), naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy. Za opisane wyżej działania wymierzono odbiorcy karę pieniężną w wysokości 17 547 zł. (decyzja, k. 5-12).

Odwołanie od tej decyzji wniósł odbiorca energii, zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej zmianę w zakresie punktu 2 poprzez orzeczenie na podstawie art. 56 ust. 6a PE o odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej, ewentualnie, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji. Jednocześnie strona wniosła o zasądzenie kosztów

postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Decyzji zarzucono naruszenie przepisów prawa materialnego art. 56 ust. 6a PE poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji wymierzenie powodowi kary pieniężnej w wysokości 17.547 zł, podczas gdy z okoliczności sprawy potwierdzonych zgromadzonym materiałem dowodowym wynika, iż sprawie zachodziły przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary za stwierdzone naruszenie. (odwołanie, k. 13-16).

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, po przeanalizowaniu zarzutu podniesionego przez powoda stwierdził, że nie zasługuje on na uwzględnienie, a tym samym brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, jak i podstaw do uchylenia tej decyzji. Podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w decyzji z 27 grudnia 2018 r. organ wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. (odpowiedź na odwołanie, k. 47-55).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 20 grudnia 2012 r., pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (dalej: Spółka (...), odbiorca) a Gminą K., działającą w formie (...) Zakładu (...) pod nazwą Zakład (...) w K. (dalej: (...)), zwarta została umowa Nr (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do obiektu odbiorcy, zlokalizowanego w K. przy ul. (...). W obiekcie tym znajduje się zakład, w którym produkowane są płytki ceramiczne. Obiekt jest zasilany z dwóch przyłączy. Moc umowna dla tych przyłączy na miesiąc sierpień została ustalona na poziomie 1720 kW i 825 kW (łącznie (...) kW, tj. 2,545 MW).

W § 3 ust. 2 pkt 9 umowy, odbiorca zobowiązał się do ograniczenia poboru energii elektrycznej w przypadkach i na zasadach określonych w § 5 ust. 8, zgodnie z którym to postanowieniem, odbiorca zgodził się na ograniczenie poboru energii elektrycznej w przypadku ograniczeń wprowadzonych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

dowód: fakty bezsporne; Umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej wraz z załącznikami, k. 6-40 akt admin.; oświadczenie kierownika zakładu Spółki (...), k. 47 akt admin.

Zgodnie z Planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, obowiązującym w sierpniu 2015 r., dla obiektu odbiorcy przyjęto następujące wielkości dopuszczalnego poboru mocy: moc umowną ustalono na poziomie 2,545 MW w godzinie, a dla 20 stopnia zasilania (moc bezpieczna) na poziomie 0,400 MW w godzinie, zaś dla pozostałych stopni zasilania wartości te przedstawiały się następująco: dla 12 stopnia – 2,307 MW, dla 13 stopnia – 2,068 MW, dla 14 stopnia – 1,830 MW, dla 15 stopnia – 1,592 MW, dla 16 stopnia – 1,353 MW, dla 17 stopnia – 1,115 MW, dla 18 stopnia – 0,877 MW, dla 19 stopnia – 0,638 MW.

Odbiorca został poinformowany o procedurze wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz o przewidzianych dla jego obiektu wielkościach dopuszczalnego poboru mocy, obowiązujących od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r., w piśmie OSD z 7 sierpnia 2014 r. Odbiorca nie kwestionował tych wartości.

dowód: fakty bezsporne; pismo Zakładu (...) w K. z 7.08.2014 r., k. 41-42, 72-73 akt admin.

(...) S.A. z siedzibą w K. (dalej: (...)), pełniące funkcję Operatora Systemu Przesyłowego (dalej: OSP), w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości określonych w Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowych (IRiESP), spowodowanych m. in. sytuacją pogodową i hydrologiczną (wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach) oraz wynikającego z niej ograniczenia w pracy części elektrowni, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 16d PE i wprowadziły - na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE - od godz. 10.00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały do godziny 24:00 dnia 11 sierpnia 2015 r.

Dnia 10 sierpnia 2015 r., działając w oparciu o art. 11c ust. 3 PE, (...) zgłosiły konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 PE, tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przewidującego na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła.

Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które przewidywało te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla odbiorców energii elektrycznej o mocy umownej powyżej 300 kW.

Komunikaty operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego o obowiązujących stopniach zasilania były ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie (...) S.A. o godz. 7.55 i o godz. 19.55.

dowód: fakty powszechnie znane, bezsporne.

Odbiorca energii – Spółka (...) nie dostosowała się do wprowadzonych 10 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiekcie zlokalizowanym w K. przy ul. (...). Wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy w tym obiekcie od 10 do 11 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 5,849 MW w godzinie, w tym 10 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 5,783 MW w godzinie, a 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,066 MW w godzinie.

dowód: fakty bezsporne; Załącznik nr 1 do zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego – „Pobór mocy i ustalony poziom ograniczeń Odbiorcy w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. (...)”, k. 3-4 akt admin.

Pismem z 19 lipca 2018 r. Prezes URE zawiadomił odbiorcę energii o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej w związku z powzięciem – na podstawie dokumentów przekazanych Prezesowi URE przez (...), do którego sieci odbiorca jest przyłączony – uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez odbiorcę obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, podlega karze pieniężnej.

dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 1-2 akt admin.

W roku 2017 Spółka (...) uzyskała przychód netto (obejmujący przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi, pozostałe przychody operacyjne oraz przychody finansowe) w wysokości (...) zł.

dowód: Rachunek zysków i strat sporządzony na dzień 31.12.2017 r., k. 48 akt admin.

W dniu 27 grudnia 2018 r. Prezes URE wydał decyzję, na mocy której wymierzył odbiorcy energii karę pieniężną w wysokości 17.547 zł za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej od 10 do 11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w K. przy ul. (...). Decyzja ta została zaskarżona w ramach niniejszego postępowania sądowego.

Powyżej opisany stan faktyczny nie był sporny między stronami, a Sąd ustalił go w oparciu o wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o twierdzenia stron, oraz fakty powszechnie znane. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranych w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Wniosek powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka K. Ś. podlegał oddaleniu na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c., jako zgłoszony dla wykazania **faktów bezspornych** (chwila uzyskania przez powoda wiedzy o wprowadzonych ograniczeniach, przyczyny uchybienia w ograniczeniu poboru energii w dniu 10 i 11 sierpnia 2015 r., działania podjęte w celu dostosowania się do wprowadzonych ograniczeń) oraz **nieistotnych** dla rozstrzygnięcia sprawy (chwila uzyskania przez powoda wiedzy o wprowadzonych ograniczeniach, czas potrzebny na

dostosowanie się do wprowadzonych ograniczeń i techniczne możliwości ich wprowadzenia, wysokość strat grożących powodowi w razie natychmiastowego wyłączenia urządzeń).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie nie stanowiło kwestii spornej niezastosowanie się przez powoda do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. w obiekcie, zlokalizowanym w K. przy ul. (...). Spór między stronami dotyczył natomiast istnienia podstaw do skorzystania w sprawie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, przewidzianej w art. 56 ust. 6a PE.

Z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wynika, że Rzeczpospolita Polska zapewnia bezpieczeństwo obywateli. Bezpieczeństwo to obejmuje zaś, między innymi, bezpieczeństwo energetyczne, zdefiniowane w art. 3 pkt 16 PE, zgodnie z którym bezpieczeństwo energetyczne to stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania odbiorców na paliwa i energię w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska.

Z kolei, zgodnie z definicją ustawową zawartą w Prawie energetycznym:

- bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej to zdolność systemu elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz zrównoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię (art. 3 pkt 16a PE),

- bezpieczeństwo pracy sieci elektroenergetycznej to nieprzerwana praca sieci elektroenergetycznej, a także spełnienie wymagań w zakresie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dopuszczalnych przerw w dostawach energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w możliwych do przewidzenia warunkach pracy tej sieci (art. 3 pkt 16b PE),

- zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej to stan systemu elektroenergetycznego lub jego części, uniemożliwiający zapewnienie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej lub równoważenie dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię (art. 3 pkt 16d PE).

Stosownie do treści art. 11 ust. 1 PE, w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:

- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
- 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła (art. 11 ust. 3 PE).

Według art. 11 ust. 7 PE, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki), w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

W myśl art. 11c ust. 2 PE, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;
- 2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Natomiast zgodnie z art. 11c ust. 3 PE, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.

W art. 11d ust. 3 PE przewidziano z kolei, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej określa rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Zgodnie z § 5 pkt 1 rozporządzenia, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej - dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach ustalona została powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zaś w świetle tego ostatniego przepisu, ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w zawartej umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji lub umowie kompleksowej ustalona została poniżej 300 kW oraz:

- 1) szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
- 2) obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
- 3) porty lotnicze;
- 4) obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;
- 5) obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
- 6) obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

Stosownie do § 8 ust. 1 i 2 i 6 rozporządzenia, wielkości określające poziomy wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ograniczenie poboru mocy ujęte są w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które podlegają corocznej aktualizacji. Plan taki opracowywany jest przez operatorów systemów przesyłowych uzgadnianych z Prezesem URE na podstawie

planów wprowadzania ograniczeń opracowywanych przez operatorów systemów dystrybucyjnych. Zaś na mocy § 10 rozporządzenia, umowy zawarte przez przedsiębiorstwa energetyczne z odbiorcami zawierają maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń i określają sposób powiadamiania o obowiązujących stopniach zasilania.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w § 11 i § 12 określa sposób informowania odbiorców z planami ograniczeń i ograniczeniami w poborze energii elektrycznej. I tak, według pierwszego z wymienionych przepisów, operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło zapoznają odbiorców z planami ograniczeń przez ogłoszenia zamieszczane w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej albo w formie ustalonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, co najmniej na 30 dni przed dniem obowiązywania ograniczeń. Natomiast zgodnie z § 12:

1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.
2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie (...) o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.
3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.
4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

Odnosząc powyższe unormowania prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powód jest odbiorcą energii elektrycznej, którego dotyczą ograniczenia w poborze mocy i jednocześnie nie mają do niego zastosowania wyłączenia z § 6 rozporządzenia. Powód był zatem zobowiązany zastosować się zarówno do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego (tj. (...)) w dniu 10 sierpnia 2015 r., jak i do ograniczeń wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

W rozpatrywanej sprawie poza sporem jest, że strona powodowa nie dostosowała się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiekcie zlokalizowanym w K. przy ul. (...). Wartość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru wyniosła łącznie 5,849 MW w godzinie, w tym 10 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 5,783 MW w godzinie, a 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,066 MW w godzinie.

Kwestia dopuszczania się przez powoda wskazanego naruszenia jest niewątpliwa i niesporna. Zgodnie zaś z art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, Prezes URE jest zobowiązany do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

Przepis art. 11 PE dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzanych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Jeśli chodzi o art. 11c ust. 3 PE – który nie został wprawdzie przywołany jako podstawa prawna decyzji kwestionowanej w niniejszej sprawie – to przepis ten nie stanowi samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń.

Dotyczy on bowiem obowiązków informacyjnych operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w związku z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a także obowiązku zgłoszenia konieczności wprowadzenia ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7, tj. w trybie rozporządzenia Rady Ministrów. Natomiast sankcja za niedopełnienie przez operatora wskazanych obowiązków została przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 1c PE. Tym samym, zdaniem Sądu, odesłanie w art. 56 ust. 3a PE do przepisu art. 11c ust. 3 PE jest puste i mamy tutaj do czynienia z ewidentnym błędem ustawodawcy. Natomiast z całą pewnością przepis ten nie daje podstaw do nałożenia na jakikolwiek podmiot, jakichkolwiek ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Prezes URE oparł zaskarżoną decyzję także na art. 11d ust. 3 PE, co zdaniem Sądu, było w pełni uzasadnione. Przepis ten stanowi de facto stanowiąc rozwinięcie uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 PE, przez określenie sposobu realizacji wprowadzonych ograniczeń. Przepis ten zawiera bowiem normę, która dotyczy możliwości ograniczenia przez operatorów systemu elektroenergetycznego – do których zaliczyć należy także operatora systemu przesyłowego – świadczonych przez nich usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw. Pogląd taki wyraził także Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 10 marca 2020 r., wydanego w sprawie o sygn. akt VII AGa 366/19. Sąd orzekający w niniejszym składzie w pełni podziela i przyjmuje za swoje stanowisko zaprezentowane przez Sąd Apelacyjny w tymże uzasadnieniu, co do objęcia sankcją przewidzianą w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE także przypadek niezastosowania się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych w trybie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE.

W ocenie Sądu Okręgowego, wykładnia art. 11d ust. 3 PE, skłania do wniosku, że Operator Systemu Przesyłowego (tj. (...) S.A.), wobec stwierdzenia w sierpniu 2015 r. zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, miał prawo wprowadzenia ograniczeń w świadczonych usługach. W konsekwencji, podmiot, który nie zastosował się do tych ograniczeń, podlega sankcji przewidzianej w art. 56 ust. 3a PE.

Należy mieć na uwadze, że wprowadzenie przez OSP ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, podobnie jak i korzystanie innych przewidzianych prawem uprawnień operatorskich, jest znaczącym instrumentem, służącym zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego państwa. W tym kontekście, rozwiązania przewidziane przez ustawodawcę w art. 11c-11d PE, mają wyjątkowy charakter, gdyż znajdują one zastosowanie w sytuacjach nadzwyczajnych. I tak, art. 11c PE odnosi się do przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, wskutek zaistnienia okoliczności wskazanych w ust. 1 tego przepisu, gdy usunięcie tego zagrożenia i zapewnienie prawidłowego działania systemu elektroenergetycznego nie pozwala na zastosowanie ograniczeń przewidzianych w art. 11 ust. 7 PE (tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów), lecz wymaga natychmiastowego podjęcia nadzwyczajnych działań i zastosowania nadzwyczajnych środków. Z kolei art. 11d PE wskazuje na działania i środki, które w opisanej wyżej sytuacji, może podjąć i zastosować operator systemu przesyłowego oraz dystrybucyjnego w celu zażegnania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw. W ostateczności, gdy wyczerpane zostaną wszystkie inne działania, służące zapewnieniu pokrycia potrzeb odbiorców na energię elektryczną, operator systemu przesyłowego może wydać polecenia odbiorcom końcowym, co do ograniczeń w poborze energii elektrycznej, bądź przerwać jej dostawy, stosownie do planów ograniczeń (art. 11 ust. 6a).

W przywołanym uzasadnieniu wyroku z 3 marca 2020 r. Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że przepisy art. 11d PE wskazują środki i sposoby działania przez operatora systemu przesyłowego, stanowiąc rozwinięcie generalnych dyrektyw postępowania przewidzianych w art. 11c ust. 2 PE, tj. odpowiednio: art. 11c ust. 2 pkt 1 w związku z art. 11d ust. 1 PE oraz art. 11c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 11d ust. 3 PE. Mianowicie, art. 11d ust. 1 PE określa uprawnienia operatora systemu przesyłowego względem innych użytkowników systemu (w celu wykonania art. 11c ust. 2 pkt 1), natomiast art. 11d ust. 3 PE zezwala na wykonywanie usług przesyłania i dystrybucji w sposób odpowiadający treści art. 11c ust. 2 pkt 2. Przepisy te – jak trafnie zauważył Sąd Apelacyjny - są powiązane ze sobą funkcjonalnie i istnieje między nimi ścisła zależność, co potwierdza z kolei ich redakcja, wskazująca analogiczne hipotezy ich stosowania, tj. co do art. 11c ust. 2 PE: „W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)”, a co od art. 11d ust. 3 PE: „W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)”. Sąd ten wskazał również, że – zgodnie z zamierzeniem ustawodawcy - dzięki przepisom art. 11c-11f PE operatorzy systemów sieciowych mieliby

dysponować możliwościami skutecznego zarządzania instalacjami i sieciami energetycznymi nawet w sytuacjach wyjątkowych (art. 11c ust. 2 pkt 1 w związku z art. 11d ust. 1 PE), a w sytuacji zagrożeń mają być wdrażane ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w taki sposób, aby nie doszło do dysfunkcji całego systemu zaopatrzenia sieciowego (art. 11c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 11d ust. 3 PE). Sąd ten podkreślił, że założeniem reagowania kryzysowego w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej jest pełna współpraca użytkowników systemu z operatorem systemu przesyłowego i realizującymi jego polecenia operatorami systemów dystrybucyjnych (art. 9j ust. 3 w związku z art. 11c ust. 2 pkt 1 i art. 11d ust. 2 PE) oraz wykonywanie ich poleceń dyspozytorskich (z zastrzeżeniem braku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób), przy czym polecenia operatora systemu przesyłowego mają wówczas nadrzędny charakter wobec poleceń operatorów systemu dystrybucyjnego.

Sąd Apelacyjny podkreślił także znaczenie roli operatorów systemu elektroenergetycznego w ochronie infrastruktury krytycznej, o której mowa w ustawie z 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Wskazał, że infrastruktura elektroenergetyczna, w tym sieci w znaczeniu art. 3 pkt 11 PE, są elementem infrastruktury krytycznej, której ochrona stanowi wyraz odpowiedzialności władzy publicznej za bezpieczeństwo energetyczne. Z kolei operatorzy systemów elektroenergetycznych odpowiadają - między innymi - za ruch sieciowy w sieciowych systemach energetycznych, za bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tych systemów, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci, którymi zarządzają, w tym połączeń międzysystemowych. Odpowiedzialność operatorów przejawia się w scentralizowaniu podejmowania decyzji dotyczących funkcjonowania sieci, a jej zakres wyznacza art. 9c ust. 2 PE - w przypadku operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz art. 9c ust. 3 PE - w odniesieniu do operatora systemu dystrybucyjnego. Sąd Apelacyjny podkreślił w uzasadnieniu swego orzeczenia, że bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej (poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej elektroenergetycznej) jest podstawowym zadaniem operatora systemu przesyłowego, gdyż wskazane zostało przez ustawodawcę na pierwszym miejscu.

W tym kontekście, trafna jest konkluzja tegoż Sądu, że przepisy art. 11d ust. 1 i 3 PE dostarczają operatorowi systemu przesyłowego instrumenty reagowania na wypadek sytuacji przewidzianych w art. 11c ust. 2 PE. Operator systemu przesyłowego jest zatem uprawniony do czasowego ograniczenia zakresu wykonywania umów przesyłowych, przez ograniczenie dostarczania energii elektrycznej, a w następstwie jego działania, analogiczne kroki podejmują operatorzy systemów dystrybucyjnych, do których to ograniczeń zobowiązani są dostosować się odbiorcy końcowi.

Reasumując powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, ograniczenia, o których mowa w art. 11d ust. 3 PE obejmują swoim zakresem także te wymienione w art. 11c ust. 2 pkt 2 PE. Ograniczenia w świadczeniu usług przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej (art. 11d ust. 3 PE) stanowią rodzaj ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii. Natomiast, przywołany już art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, przewiduje karę pieniężną za nie dostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Oznacza to zatem, że niezastosowanie się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych 10 sierpnia 2015 r. na polecenie OSP w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 PE w związku z art. 11d ust. 3 PE, stanowi podstawę do nałożenia na ten podmiot sankcji przewidzianej w 56 ust. 1 pkt 3a PE.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy podziela stanowisko Prezesa URE, co do istnienia podstaw do orzeczenia wobec powoda kary pieniężnej w odniesieniu do naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń wprowadzonych przez (...) S.A.

W ocenie Sądu – wbrew stanowisku prezentowanemu w odwołaniu - w danym przypadku brak było podstaw do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 56 ust. 6a PE. Zgodnie z tym przepisem, Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Istotne jest przy tym, że obie ww. przesłanki muszą zostać spełnione łącznie. Nadto, należy podkreślić, że skorzystanie z instytucji odstąpienia od wymierzenia kary nie ma charakteru obligatoryjnego, gdyż decyzję o jej zastosowaniu pozostawiono uznaniu administracyjnemu Prezesa URE. Zdaniem Sądu, rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji mieści się w granicach tego uznania. W analizowanym

przypadku pozwany trafnie przyjął, że stopień szkodliwości zarzuczonego czynu jest znaczny z uwagi na jego wpływ na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. W globalnym wymiarze, w sytuacji zagrożenia dostaw energii elektrycznej zaistniałej w sierpniu 2015 r., nawet niewielkie, pojedyncze przekroczenia obowiązujących wartości poboru energii, miały bowiem ogromne znaczenie dla bezpieczeństwa systemu energetycznego państwa, bo ich suma stwarzała w tym zakresie realne niebezpieczeństwo dla pracy krajowej sieci elektroenergetycznej. Ponadto, skoro kara pieniężna dotyczy przekroczenia poboru mocy konkretnych dniach, tj. 10 i 11 sierpnia 2015 r., to nie jest możliwe przyjęcie, że powód zrealizował obowiązek lub zaprzestał naruszenia, bowiem w tych właśnie dniach miał miejsce stan, w którym nie zastosowano się do wprowadzonych ograniczeń związanych z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej.

Nie zasługiwało przy tym na akceptację tłumaczenie powoda, jakoby niezastosowanie się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii było uzasadnione, z uwagi na charakter wykonywanej przez powoda w danym obiekcie działalności (produkcja płytek ceramicznych), wymagającej pracy w ruchu ciągłym, co uniemożliwia wyłączenie maszyn i urządzeń w krótkim czasie, w ciągu jednej, czy nawet kilkunastu minut. To bowiem na powodzie, jako profesjonalście (umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej powód zawarł przecież jako przedsiębiorca, a obiekt, którego dotyczy decyzja był wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej) spoczywa obowiązek dołożenia należytej staranności już na etapie zawierania umowy dystrybucji energii elektrycznej oraz przekazywania (...) informacji - istotnych z punktu widzenia specyfiki działalności jego zakładu - na etapie opracowywania planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Przy czym, wobec przedsiębiorcy, przy wykonywaniu działalności gospodarczej, stosuje się miernik staranności wyższy od przeciętnego. W tym kontekście powód winien był zatem zadbać o zapewnienie w obiekcie wykorzystywanym do produkcji adekwatnej do jego potrzeb wysokości mocy dla poszczególnych stopni zasilania, mając na uwadze możliwość zaistnienia trudności z poborem energii elektrycznej związanych np. z wystąpieniem awarii, wprowadzeniem ograniczeń na podstawie obowiązujących przepisów prawa, czy wystąpieniem innych zdarzeń, powodujących potrzebę modyfikacji wielkości poboru mocy. Powód, w umowie zawartej w grudniu 2012 r., zobowiązał się do ograniczenia poboru energii elektrycznej w przypadku ograniczeń wprowadzonych zgodnie z obowiązującymi przepisami, jak też nie kwestionował planu wprowadzania ograniczeń ustalonego dla jego obiektu na okres od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. Powód nie dochował zatem w danym zakresie wymaganej staranności, wobec czego brak jest podstaw do twierdzenia, że niedostosowanie się przez niego do wprowadzonych ograniczeń znajduje obiektywne uzasadnienie.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje to, kiedy powód uzyskał wiedzę o ograniczeniach w poborze mocy, wprowadzonych w sierpniu 2015 r. (strona wskazuje, że nastąpiło to 10 sierpnia 2015 r. około godz. 14, a pozwany tego nie kwestionuje) i stanowisko powoda, co do „nietrafionego” sposobu przekazywania tej informacji, ponieważ sposób informowania o wprowadzeniu ograniczeń wynika wprost z obowiązujących przepisów prawa (komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie I (...) S.A. o godzinie 7⁵⁵ i 19⁵⁵, a wyjątkowo, operatorzy powiadamiają odbiorców o tym indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości) i został w danym przypadku zachowany, zaś polemika z jego adekwatnością pozostaje poza ramami niniejszego postępowania. Co więcej, powód został szczegółowo poinformowany o procedurze wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w piśmie OSD z 7 sierpnia 2014 r. To, że powód nie wysłuchał komunikatu radiowego, nadanego 10 sierpnia 2015 r. o godz. 7⁵⁵, stanowi więc wyraz niedołożenia przez niego należytej staranności przy wykonywaniu działalności gospodarczej i niewywiązywania się z obowiązków umownych. Tym bardziej, że powód mógł się spodziewać wprowadzenia ograniczeń, skoro - jak sam wskazuje - sytuacja pogodowa Polsce przedstawiała się niepokojąco już w kwietniu 2015 r., wobec czego wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej wskutek wysoce niekorzystnych warunków pogodowych był łatwy do przewidzenia. Natomiast rację ma Prezes URE co do nietrafności twierdzeń powoda, że wprowadzenia ograniczeń 10 sierpnia 2015 r. nie można uznać za sytuację awaryjną, czy nagłą, wymagającą natychmiastowej reakcji, gdyż zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r., wprowadzenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ma charakter wyjątkowy. Ograniczenia te mogą być bowiem wprowadzone dopiero po wyczerpaniu, przez operatorów we

współpracy z zainteresowanymi podmiotami, wszelkich dostępnych środków służących zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego - przy dołożeniu należytej staranności. ***Taka sytuacja miała zaś miejsce w analizowanym przypadku. Z komunikatu (...) S.A. (OSP) z 10 sierpnia 2015 r., dotyczącego wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, wynika bowiem, że operator wprowadził te ograniczenia po uprzednim wyczerpaniu środków*** służących zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, a które nie pozwoliły na opanowanie kryzysowej sytuacji. Mianowicie, przed wprowadzeniem ograniczeń: wstrzymano prace remontowe i modernizacyjne na sieci przesyłowej, uruchomiono wszystkie dostępne jednostki wytwórcze centralnie dysponowane, odwołano wszelkie próby i pomiary na pracujących blokach skutkujące możliwością ubytku mocy, wstrzymano wydawanie zgód na odstawienia jednostek wytwórczych do remontów bieżących, ograniczono eksport energii elektrycznej. Zdaniem Sądu, powód nie przedstawił okoliczności, które podważyłyby wymiar nałożonej na niego kary za przekroczenia w poborze energii od 10 do 11 sierpnia 2015 r. Zgodnie z art. 56 ust. 3 PE, wysokość kary pieniężnej, o której mowa między innymi w ust. 1 pkt 3a, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Natomiast w myśl art. 56 ust. 6 PE, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

W opinii Sądu Okręgowego, wszystkie wymienione kryteria zostały ocenione przez pozwanego prawidłowo. Kara w wysokości 17.547 zł (stanowiąca iloczyn 3.000 zł i łącznego przekroczenia mocy wynoszącego 5,846 MW w godzinie), wyliczona według metodologii przyjętej przez regulatora – w pełni zaakceptowanej przez Sąd orzekający w niniejszym składzie – mieści się w granicach wyznaczonych przepisami prawa. Należy przy tym odnotować, że metodologia ta jest stosowana jednakowo wobec wszystkich odbiorców energii, którzy dopuścili się w sierpniu 2015 r. naruszeń w zakresie poboru energii elektrycznej, co stanowi wyraz sprawiedliwego i równego traktowania wszystkich tych podmiotów. Nadto, pozwany uwzględnił przy wymiarze kary okoliczność łagodzącą – tj. podjęcie działań, skutkujących zastosowaniem się do ograniczeń w części czasu ich trwania w ten sposób, że zawęził podstawę do wymierzenia kary wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie się do ograniczeń i tylko w takim stopniu, w jakim niedostosowanie to miało miejsce. Biorąc pod uwagę wysokość przychodu, osiągniętego przez powoda w roku 2017 oraz maksymalną wysokość kary, jaka mogła być wymierzona w danym przypadku, kara w wysokości 17.547 zł nie jest nadmiernie dolegliwa i nie wpłynie negatywnie na kondycję finansową powoda.

Pozwany prawidłowo ustalił przesłankę dotychczasowego zachowania podmiotu. Skoro bowiem podobna sytuacja na rynku energetycznym w zakresie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej - jak sytuacja zaistniała w sierpniu 2015 r. - nie miała miejsca w ciągu wielu ostatnich lat i pod rządami relewantnych przepisów prawa, oznacza to brak możliwości oceny dotychczasowego zachowania powoda w kontekście wcześniejszego wykonywania przez niego obowiązków wynikających z ustawy - Prawo energetyczne, związanych z wprowadzeniem ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Nie chodzi tu bowiem o jakiegokolwiek wcześniejsze ukaranie podmiotu przez Prezesa URE, lecz tylko takie, które wiązało się z naruszeniem obowiązku dostosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Co do stopnia szkodliwości czynu, to jak już wskazano powyżej, Sąd podziela stanowisko prezesa URE, że należy ją uznać za znaczną z uwagi na to, że ograniczenia w poborze mocy są wprowadzane w celu zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju i ich nieprzestrzeganie może rodzić poważne skutki dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Ograniczenia takie zostały wprowadzone w związku z wyjątkowo wysokimi temperaturami i obniżeniem stanu wód w zbiornikach wodnych i rzekach, a zatem nawet niewielkie przekroczenia poboru mocy mogły wywołać blackout. Dlatego tak istotne ze względów bezpieczeństwa było przestrzeganie ograniczeń wprowadzonych w sierpniu 2015 r. I nawet jeśli przekroczenia w poborze mocy przez niektóre podmioty nie były wysokie, to biorąc pod uwagę niezastosowanie się do wprowadzonych ograniczeń przez znaczną liczbę odbiorców, kumulacja takich zachowań stanowiła realne zagrożenie dla tego bezpieczeństwa. Powód, jak już zauważono, jest zaś profesjonalistą, a zatem dotyczą go podwyższone reguły staranności i zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości, zdolności przewidywania, jak również znajomości obowiązujących przepisów

prawa oraz konsekwencji wynikających z niego dla wykonywanej działalności gospodarczej. Powód powinien zatem w taki sposób prowadzić działalność, aby nie naruszać przepisów prawa. Podejmując zaś decyzję o przekroczeniu dopuszczalnego poboru mocy ustalonego dla nieruchomości powoda, zlokalizowanej w K. przy ul. (...), powód musi liczyć się z koniecznością zapłaty kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę – zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska